

კადასტრის კანტორა იმყოფება ვანკის ღილ ქუჩაზე, მარტირუზოვის სახლში, № 27.
ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Цюбишь-Пурцели“— „Моამბე“. ტელეფონი № 372.

(1—1)

„ნუ თუ ასე ტკბილია ცხოვრება, ადამიანმა განმეორებით უცქიროს მას, თუ

პაპინი. ჩინეთის სამეფო ოჯახმა გადასწყვიტა და დათანხმდა დასაჯოს დამნაშავე წარჩინებული, რომელიც ელჩებმა დაასახელეს; მხოლოდ ჩუა-ჩუ-ჩუასა და იუნენის შესახებ სამეფო ოჯახი თხოულობს, რომ იმათ თავები არ მოჰკვეთონ, არამედ ჩამოახრჩონ. ელჩებმა შეიწყნარეს ეს თხოვნა. ამ რიგად, საკითხი გადაწყდა და ეხლა ექსპედიციის გაგზავნა საჭირო აღარ არის.

სოფია. რადოსლავის გაზეთი პრეტესტ აცხადებს მსროლელთა საზოგადოების აკრძალვის გამო და ამბობს: „ვინც ამ მოძრაობას წინააღმდეგაა, ის დამოხილ იქნება. არც ერთს უცხოელ სახელმწიფოს არ შეუძლია და ნება არ აქვს ჩაერიოს ბულგარიის შინაურ საქმეში“. კარაველოვის მომხრეთა გაზეთი აფრთხილებს მთავარს, სახელმწიფო მოღვაწეთ და ხალხს, რომ მაკედონიის არეულობა საშიშია როგორც ბულგარიის ერისთვის, ისე მაკედონიისათვის.

ლონდონი. ნიუ-იორკის გაზეთები იტყობინებენ, რომ ჩინეთის მთავრობა დაპიქი-თხები ნიუ-იორკის ბანკებს: შეიძლება თუ არა ამერიკაში აიღოს ჩინეთმა სესხი სამხედრო საზღაურის გასასტუმრებლად, რადგანაც ჩინეთის მთავრობას ეშინიან ევროპაში სესხის აღებას ცუდი პოლიტიკური შედეგი არ მოჰყვას. ამბობენ აგრეთვე, რომ „Standart Oil Company“-ს წარმომადგენელთ, რომელთაც დიდი ინტერესები აქვთ აღმოსავლეთ აზიაში, მოლაპარაკება აქვთ ჩინეთის კონსულებთან საქირო სესხის მოპოვების შესახებ ხსენებულ სინდიკატის შემწევობით.

პაპინი. ჩინეთის იმპერატორმა მხოლოდ დღეს დამტკიცა სახელმწიფოთა ელჩების მიერ შედგენილი სია იმ პირთა, რომელნიც დასჯილი უნდა იქმნან. იმპერატორის ბრძანება, რომელშიაც ფორმალურად იქნება აღნიშნულ იმპერატორის თანხმობა წარჩინებულთა დაუყოვნებლივ დასჯის შესახებ, ამ დღეებში იქნება გამოქვეყნებული.

9 თებერვალი

კონსტანტინოპოლი. რკინის გზების მატარებელთა მიმოსვლა, რომელიც შეწყდა დიდის თოვლისა გამო, ისევ დაიწყო.

ინგლისის ელჩმა გააფრთხილა ოსმალეთის მთავრობა მაკედონიის საქმეების გამო და ურჩია—სასტიკად იმოქმედოს დამნაშავეთა წინააღმდეგ, მაგრამ მიიღოს ზომები უდანაშაულო მცხოვრებთა დასაცვლად.

როგორ მოჰყვება დღეს ღამე და ღამეს—დღე, ამ უკუნიით უკუნიამდე უცვლელს და დაუსრულებელს წესს? გიცნობს ქვეყანა, ეშურები ყველას, აკვირებს ყველას; ეწაფები ბავსს, რომელიც ბევრს სხვასაც უგემებია; წაგივია ფული, მოგივია; იქვე გიჟურ ჭინის მოსაკლავად პეშვით ოქრო გადაგიბნევია! ნუ თუ ყველა ამას რაიმე ფასი აქვს?

მოაგონდა, როგორ ამოქნარებდა ბაღეზზე, როგორ ეხვეოდა ბანოვანებს! „რა საკვირველია, არის ცხოვრებაში ტკბილი წამებიც და მალალი, სულიერი მზიარულება, მაგრამ ყველა ეს მას ხომ სხვებზე უფრო საესებით უგემებია, გამოუცდია, უნახავს და უგრძნია, მაგრამ მაინც ყველა ეს მას რომ არ აკმაყოფილებს, ყველა რომ ერთფერია, ერთგვარია!.. შიში, სიყვარული, ფანტაზია, ოცნება,—ნუ თუ ამაზე მეტი არა არის—რა უფრო მიმტაცია, მიზიდონ და უკეთესს ატმოსფეროში გადაიტანონ ადამიანი! თან თუმცა გვეჩვენება ჩვენ შთაბეჭდილების და მოვლენის სხვა-და-სხვაობა, მაგრამ მაინც ყველა მათი გავლენა ცალმხრივია და დიდი-ხანია შეტყობილიც გვაქვს! მაშ რა დავგრა წინ?“

სანამ ამ ფიქრებში იყო გართული ჟანდ-მოვერი, ნავი მეოთხედ ემზადებოდა ხალხის გადაყვანას. გემზე დარჩნენ ორი თუ სამი მეზავი და ზღვაოსნები. ჟანი ადგილიდან არ იძვროდა, ის ისევ ანძაზე იყო გადაწოლილი და გულ-დამშვიდებით დასკ-

მეზა. როგორც იტყობინებენ, სერბიის ქალაქში ხელის მოწერა გაიმართა მილანისთვის ძეგლის დასადგმელად ფულის მოგროვებისათვის; ნიში უკვე 10,000 დინარი შეკრიბეს.

ლონდონი. დებუტატთა პალატა. დილდონის დაკითხვაზე კრანდორმა სიტყვა, რომ ინგლისის ელჩს პეკინში არაფერი შეუტყობინებია მთავრობისათვის იმის შესახებ, ვითომც უცხოელთა ელჩებს თანხმობა გამოცხადდებოდა, რომ ზოგიერთ დამნაშავე წარჩინებულთ ნება მიეცეს თავის თავის მოკვლისა.

ლონდონი. დებუტატთა პალატა. ინდოეთის სტატ-სეკრეტარმა გამოიტყობა განაცხადა, რომ მთავრობამ მიიღო გრაფ ვალდერსეის მიერ გამოცემული ბრძანება, რომელშიაც ნათქვამია, რომ, რადგანაც ჩინეთთან მოლაპარაკების საქმე სასურველად ვერ მიდის, საჭიროა კვლავ გაიგზავნოს ექსპედიციები შუაგულ ჩინეთისაკენ. მთავრობამ მოითხოვა მაშინ—შეატყობინონ—რა საგანი ექნება ექსპედიციებს, და როდესაც ამაზე მიიღებს პასუხს, მხოლოდ მაშინ გაუგზავნის გენ. გეზლის შესაფერს ბრძანებას. ჯგერს ლოტერი ეკითხება მთავრობას: მიღებულია თუ არა ზომები, რომ ინგლისის ჯარი არ დაიძრას ადგილიდან სანამ ხსენებული პასუხი არ მოვაფიქრებ! გამოიტყობა უპასუხა, რომ ჩინეთის ზოგიერთ ადგილებში უწყსოება არ მოსპობილა და სამხედრო წეს-რიგი მსუფთვესა და ამიტომ ლოტერის დაკითხვა უადგილოა.

ნიუ-იორკი. ფინანსიურ წრეებში უსაფუძვლოდ მიიჩნიათ ხმა, ვითომ ჩინეთს ამერიკაში უნდოდეს სესხის აღება. რადგანაც ბოლოს დროს შეერთდნენ ფოლადის ყველა საწარმოებელი საზოგადოებანი და რადგანაც შეერთებულს საქმეს დიდი ფული დასჭირდა, ნიუ-იორკის ბანკებს მცირე თანხა დარჩათ; ასე რომ მათ არ შეუძლიათ სესხის გაცემა არც ეხლა, არც ახლო მომავალში.

პეტერბურგი. ფინანსთა მინისტრმა დანიშნა პეტერბურგის ბირჟის ფონდის განყოფილების ნამდვილ წევრებად: პეტერბურგის ბანკის თავმჯდომარის ამხანაგის და „როსიას“ დამზღვევ საზოგადოების გამგეობის წევრი უტინი, ვაქრობის და მანუფაქტურის საბჭოს წევრი სტატკი-სოვეტნიკი ბარონ გინც ბურგი, ტულის საადგილ-მამულო ბანკის გამგეობის წევრი მასლიანიკოვი, ვარშავის ბანკის განყოფილების დი-

ქვროდა, თუ როგორ მეთოდურად, ნელ-ნელა მიდიოდა გემი ფსკერისკენ ამ საოცნებო და სახარბიელო მზის სხივებზე.

რა სანატრელი იქნებოდა, ხვალე რომ გუშინდელს დღეს არ ემსგავსებოდეს?! საქმის მეორედ ხელის მიყოფა, საქმის თავიდან დაწყება. ვინც მიდის წინ, ის უკან ბრუნდება. ნუ თუ ხელმეორედ უნდა გამოსცადო ბედნიერება, რომელიც კი ხანია, გიგემებია? რაღა? ერთ და იმავე წიგნის კითხვა მოგწყინდება, რაც უნდა საინტერესო იყოს!.. განმეორება რვეულის, გადაფურცლვა წიგნის კაბადონების, რომ ასჯერ ერთი და იგივე მონახო, —ოჰ, რა მოსაწყენია!... მწუხარებით ამბობდა ჟანდ-მოვერი, რომ „ამ ხანში მას ახალი სანახავი აღარა დარჩენილარა! მისი საცოლევ კი, რომელიც მას მეტად გატაცებით უყვარს, ისიც კი, მეუღლე რომ შეიქმნება, ისეთივე გახდება, როგორც ყველა სხვა მისი მსგავსთაგანი და არც არაფრით არ იქნება მათგან განსხვავებული; ქორწილის დღესაც კი ის იტყვის და გაიგონებს იმავე სიტყვებს, რაც წინეთ ათასჯერ უთქვამს და გაუგონია! ან-და არის განა, მართლა, ქვეყანაზე პირველი უმანკო, უბიწო კაცია? მაინც რა ბოლო აქვს სიცოცხლეს? სიკვდილი!... რასაც მეტს ვმზიარებ, იმის განგრძობა კიდევაც რომ შეიძლებოდეს, მაინც საშინელი მწარე და მწვაფია ფიქრი იმაზე, რომ ეს სიხარული ასე მსწრაფლ წარმაფალია. განა არსებობს

რექტორი ზელინსკი, ნობელის ამხანაგობის გამგეობის დირექტორი ნობელი, ოლგაკამის ბანკის დირექტორი მუხინი, საბანკირო სახლის ლამპევინბარტის წარმომადგენელი, პეტრკოკინის ბანკის წარმომადგენელი, ჩინეთ-რუსეთის სახელმწიფო ბანკის პეტერბურგის კონტორის დირექტორი ბარეი, სამთო-სამადნო უწყების წარმომადგენელი ჟუკოვსკი, ჰომეაკლერი გეტციგი, ბირჟის მაკლერები: გროტენი და ფანდერფიტი, საგარეო ვაჭრობის ბანკის გამგეობის წევრი და გამგე პომერი და საერთაშორისო ბანკის გამგეობის დირექტორი შლიაკოვი.

სტანბარტონი. ბოტას ჯარიდან გამოქცეული ამბოხს, ვითომც ბოტას გამოცხადდებოდა თავისიანებისათვის, რომ იმათ იარაღი არ უნდა დაყარონ. როდესაც ბიურგებერმა უპასუხეს, რომ მათ არ შეუძლიათ ბრძოლა, რადგანაც ინგლისელებმა წაართვეს მას საქონელი და რადგანაც სურსათი თითქმის გამოილია, ბოტამ უპასუხა: „ღმერთი მოგცემთ საშუალებას ბრძოლისათვის!..“

კაპუტადტი. დევეტი, მას შემდეგ, რაც გადავიდა დეარის ჩრდილოეთით მდებარე რკინის გზაზე, მიბრუნდა დასავლეთისაკენ, მაგრამ პლუმერმა აიძულა იგი წასულიყო ჩრდილოეთისაკენ, სტრაიდენბურგის მხარეზე. 6 თებერვალს დევეტი იმყოფებოდა მდ. ორანჟეს მახლობლად; მისი ჯარები რამდენიმე რაზმებად, როგორც სჩანს, მიემართება გრიკუალანდესისაკენ. პლუმერი მათ მიხედვს. პერკოვის რაზმმა, რომელიც შეესია კაპის ახალშენს, დასავლეთიდან უკან დაიხია იმავემიმართულებისაკენ.

ლონდონი. კიტჩენერი იტყობინება კლერკდსდორზიდან: „მთელის ოლქის დაზვერის შემდეგ მეტუენის რაზმი მოვიდა აქ. ვოლმარანსშატის გაღმა ნაპირას გარტენსფონტენთან იგი შეეხება 1400 ბურს გენერლებ დევლიესა და ლივენბურგის უფროსობით. ბურებმა ძლიერი წინააღმდეგობა გაუწიეს, მაგრამ სასტიკის ბრძოლის შემდეგ უკუქცეულ იქმნენ. ინგლისელების ზარალი: 3 ოფიცერი და 13 ჯარის კაცი მოკლულია, დაჭრილი—5 ოფიცერი და 29 ჯარის კაცი. ბურების ზარალი დიდა; მათ დასტოვეს 18 მოკლული“.

კაპუტადტი. თეთრ ტომის წარმომადგენელთა შორის კიდევ აღმოჩენილა ორი შემთხვევა შავი ქირის ავადმყოფობისა.

იოჰანესბურგი. ღამით ბურებმა დაანგრეს რკინის გზის ხიდი კლიგრივერთან.

ის, რამაც თვის თვით არსებობა უნდა დაკარგოს?! ბედნიერების საგანი მისი დაუსრულებლობაა! მაშასადამე, არ ყოფილა ბედნიერება დედამიწაზე! საკვირველია ქვემართად, რომ მამაკაცი და დედაკაცი ერთმანეთის ხვეწვაში, ალერსში, ტრფიალებაში ნეტარებას გრძნობენ და ხედვენ და იმავე დროს ძალიან კარგად იციან, რომ დღეს თუ ხვალ, ადრე თუ გვიან ისინი საზიზღარამ სანახავ ზონხებად გადიქნებიან! სიკვდილი, როგორც გუშავი, კარებთან დგას, რომეო და ჯულიეტას შეყრის დროს! სატრფიალო დუეტს ბუღბუღლის გაღობა კი არ შესწყვეტს, არამედ სასაფლაოს ზარნაშოს ბოროტ-მომასწავებელი კივილი! მაშ, მითხარით, რა ფასი აქვს მოღვაწეობას? რა შედეგი მოყვება მას? რა არის უაღრესი თავდადებულობა? სამწუხაროდ—მხოლოდ ის, რომ ერთხელ კიდევ დაგვიმტკიცონ, რომ ყველა ეს ადვილად დაივიწყება დიახ, ყველა ადვილად დაივიწყება თურმე ერთობ ცხადი ყოფილა ცხოვრების არარაობა!

გმირს და მხდალს, მდიდარს და მათხოვარს, ქვეიანს და სულელს ყველას საფლავი ასწორებს!

ერთი დღით ადრე მოგვცდები—თუ გვიან, სულ ერთი არ არის? ბოლო ხომ ერთი ყველასათვის?“

ჟანდ-მოვერის აზრით, სულის სიმდაბლეა—ადამიანი ცხოვრებას გაექცეს და უარესობის სტიქიონში თავის ნებით ჩაინთქეს. ის ვერ შეუპყვრია ვერც იმ საშინელ

მათთვის წინააღმდეგობა, რაიცა გაუწევს როდესაც მათ ხელთ იგდეს ვაფანებს სურსათი; გაძარცვული მატარებელი წვეს და შემდეგ—წინააღმდეგობა!

სოფია. სლოვან-მხრეოლთა საზოგადოების 2200 წევრმა გაზეთების საშუალო გამოცხადა პროტესტი ხსენებულ საგაღმების დახურვის წინააღმდეგ, რომელთაგან, როგორც ისმის, მხოლოდ ერთ დიპლომატიის წარმომადგენლის გავლენით. ამ პროტესტით ხალხს იწვიბრძოლონ სახელმწიფო ინტერესებისათვის რომელთაც საფრთხე მოელოთ.

ბამბოკი. ამ დღეებში აქ მთელი ხი მოიწამლა დოშით; დედა და სამი შვი საშინელ ტანჯვის შემდეგ გარდაცულან; ორი მამაკაცი გადაარჩინეს.

პაპინი. პრინცი ცინსა და ლიხტენ-მოუვიდით დეპეშით სასახლისაგან მოწოდება—შეატყობინონ ელჩებს, რომ გქვეყნებულია ბრძანება შესახებ კარის ცეპის დასჯისა. თანახმად სახელმწიფო მოთხოვნილებისა, ტუნ-ფუსიანს ახლიან რსებას; პრინცი ტუანი და პერკოვი გაუხედურებულ იქმნებიან და გაიგზავნან დასასჯელად. პრინცმა ჩუანმა იუქსა და ჩუაო-ჩუაო-ჩუაოგამ, ამ განჩინებით, ვები უნდა მოიკლან, ხოლო ხეიუ ჩუენ იუხსიენს და ჩხსინს თავს მოჰკვეთენ.

პაპინი. გრაფმა ვალდერსემ გადასდოსპედიცია მას შემდეგ, რაც ჩინეთის მრობა თანახმა გახდა ელჩების მოთხოვნის შესახებ კარის კაცების დასჯისა.

ლონდონი. „ტაიმს“-ს კაპუტადტი იტყობინებენ, რომ პოლკოვნიკ შერნბერკის მიუღმართავს საზღვარზე მცხოვრებ მანულებისათვის, რათა ისინი, შეუერთდ ჯარებს ახალშენის დასაცვლად. ამის შემგერმანიის უმთავრესმა კონსულმა გამო განცხადება, რომლითაც იგი ურჩევს ყვე გერმანელ ქვეშევრდომთ დაიცვან სასტნეიტრალიტეტი. შერნბრუკერის პროტაცია მიმართული იყო გერმანელებისა; მაგრამ, როგორც ისმის, იგი ეხებოდა მლოდ იმ გერმანელებს, რომელნიც ინგლისს ქვეშევრდომნი არიან. საზღვარზე გმანიის ქვეშევრდომთა რიცხვი მცირეა.

(საღამოს დებუებში იხილე მე-4 გვერდზე)

ჟურნალ-გაზეთები

გეგმ. გაზ. ჟურნალურტე ტაიტუნგ კაპუტადტელ კორესპონდენტს მჭყაეს რამ

ფიქრს, რომლის შედეგია თავის მოკვლამ გრამ ეხლა, როდესაც საიდუმლო ბედის რა თავს დასძახდა, მსწრაფლ მოელოლო მისთვის ყველაფერს, რაც უიმისოდ მაინც მალე უნდა გამქრალიყო და, გაკუთრებით-მაშინ, როდესაც მას პირის სავსე ფიალას აწოდდა ეს ბედისწერა მისგან კი მარტოკა ხელის გაწვდენა და საუკმაო, რომ განსვენებას და დავიწყებისცემდა! კაცი განა მოვალე არ არის დისწერას დემოგრილოს? განა ნება აქვს ხელოვან მკურავს, ლეტას მორეჩავარდეს და უკან მოუხედავად ფსკერის დაეშვას?

ყველა ზღვაოსები გადასხდნენ ნავ გემზე აღარაფერ არ დარჩენილა. კაპიტ რომ კიბზე ჩადიოდა, ერთი კიდევ შერავლო გემს თვალი, ზედხომ არაფერ და ჩაო, მაგრამ ამ დროს ჟანდ-მოვერი თლიდან მიეფარა მას შეკრულ ტომარ გადამა. როდესაც ნავი გაშორდა გ და სიშორის მანძილში მიიმაღა, ჟანმა გარას ცეცხლი მოუკიდა, შეეხვია პლემ და მზეზე წამოწვა.

წყალი თანდათან ზევით ადის. აი, ბოტსაც მისწვდა! ჟანმა ერთი კი შეწურა კები, თითქო ზურგიდან დიდი ტვირ მოიშორაო და სულ გაკმენილი მოელ და ბოლოს, თითქო გახარებული მით, ასეთს კეთილ „შემთხვევას“ დრო შეწრო!

სტამბა წიგნების გამომცემი. ქართ. სამხ-ბისა, ვახტის დიდი ქუჩა, № 27.